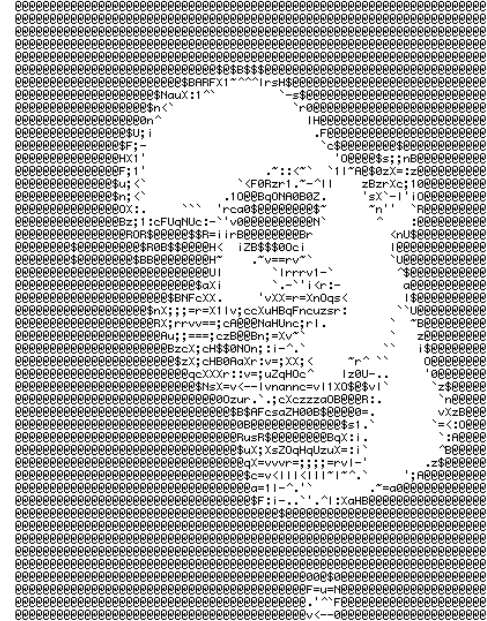

De kallar honom Doktor Frameset

Derek M. Powazek: få har lyckats skapa en så potent synestesi av text och bild på nätet som han.

DEREK POWAZEK ÄR ALLTID EN FRISK FLÄKT NÄR

man känner sig däst av muggiga webbsidor. Visst: till alla och envar det de tarvar, men har man sett på nyttosidor i en timmas tid, vill man ha färskare fastare kost. Då går man till någon av Dereks sidor.

Där borde de flesta känna sig hemma: de som gillar att läsa, de som gillar att fota, de som gillar bilder och för all del även de som gillar fräcka tekniker. De flesta av Dereks sajter är grymt snygga och oftast ganska snabba. I de flesta webdesignsböcker varnar man stenhårt för användandet av frames, ramar, som ett designelement. Men för mamma Powazeks pojke är frames A och O så till den milda grad att han har fått skriva en artikel om god framesanvändning för browsermastodonten Netscapes egen hemsida.

Men det är inte för "ramarna" som Derek är känd, utan framför allt för fray.com, en site som kallats poesisite, vilket är en in excelsis deo missvisande beskrivning. För det handlar om historier: hårdkokta, roliga, romantiska, underfundiga. Det är resebeskrivningar och barndomsminnen. Det är kafebesök och sex. Allt berättat i en helt unik form. Och hela läckerbiten finns på en URL nära dig.

Spaltens vana trogen intervjuar vi folk mitt under helgerna; Powazek fick svara på frågorna på onsdag påsk, med ägg i skägget...

Kan du berätta lite om fray?

– Fray såg dagens ljus i september 1996, alltså snart tre år sedan. På den tiden jobbade jag som "webmonkey" för HotWired, och var en tämligen missnöjd arbetare. Jag hade en massa idéer om vad man kunde göra med webben, men de föll inte i god jord på det jobbet. Så jag tänkte: – Jag gör det själv, för min egen skull. Så en sen natt föddes fray. Man kan läsa mer på www.fray.com/work/stoked/

– Fray är det levande uttrycket för det jag tycker webben är bra för: uppslukande, deltagande historieberättande i jag-form. Det är det jag älskar med webben.

– Fray.org föddes ur idén att om det nu finns så många personer som är villiga att berätta ärliga historier på webben, så borde de kunna göra det "på riktigt" också. Och fray.org är den organisation jag använder för att ställa samman och lansera dessa evenemang. Nästa grej blir ett arrangemang i samband med frays kommande treårsdag.

– Alltså: fray.coms uppgift är att berätta historier på nätet, medan fray.orgs är att berätta historier "i verkligheten".

Är fray din huvudsysselsättning, eller har du andra lika angelägna projekt?

– Tja, jag gör en hel del saker under namnet Powazek Productions (www.powazek.com)...

– Kvetch! (www.kvetch.com) är en site som är baserad på användarnas deltagande, precis som fray, med den skillnaden att Kvetch! är avsedd för att dra till sig klagomål och gnäll. Det är meningen att den ska vara en slags säkerhetsventil för att ventliera sina problem; att lätta sitt hjärta och må bättre.

– San Francisco Stories (www.sfstories.com) är en mer personlig site, ett ställe för mig att berätta mina egna historier om staden. Men visst, det är klart att vem som helst som har en San Francisco gärna får berätta den där också. Slutligen så har jag mina frilansdesignjobb (www.powazek.com/forhire), vilket är det som betalar mina räkningar.

Jag ser fray som en slags webkusin till Speak...

– Tidningen Speak? Jag älskar den tidningen. Mäktat cool design. Mäktat coola texter. Men fray är – tycker jag – mer fokuserad, eftersom den enbart koncentrerar sig på första person-historier.

– Som jag ser det är design en väldigt viktig komponent på webben, på grund av att webben är ett sådant krångligt medium för att presentera text. Inte speciellt snällt mot ögat.

– Det jag har försökt göra med fray är att sätta de

» Museums make me suicidal.

vanliga normerna för hur text presenteras på webben ur spel, och att göra läsoplevelsen till något som samtidigt är visuellt engagerande. Jag vill att läsarna ska glömma att de befinner sig på en webbsida. Jag vill få dem att helt enkelt koncentrera sig på storyn. När det funkar så är det fantastiskt.

Vad tycker du om webben på det stora hela, tycker du att den uppfyller sin potential.

– Jag är en jäkligt stor webbförespråkare. Jag älskar webben och jag tycker den blir bättre med varje ny stämma som gör sig hörd. Jag tycker att ALLA borde skaffa sig en hemsida och berätta sina historier, sina anekdoter. Detta är det enda medium där vi alla KAN.

– Med det sagt, så måste jag erkänna att jag är besviken att det inte finns fler grejer av samma typ

som fray där ute. fray är ju bara en manifestation av min idé om vad som är fint med webben. Det är inte den enda idén och inte heller den bästa idén, det är bara min idé. Vilken är din? varför har du inte gjort något med den?

Vad tycker du om hela diskussionen om nya "webbteknologier"?

– Well, jag är en stark förespråkare av maximen att webben ska vara "ett medium för alla." Alltså tänker jag inte begränsa min publik med en viss insticksteknologi eller något sådant. Så snart man har stoppat in saker som Flash och Shockwave på sin hemsida har man yxat ihjäl hälften av sina potentiella besökare, eftersom alla inte sitter inne med dessa plugins, eller ens datorer som är kraftfulla nog att visa dem.

Vad tycker du om webbkonst i stil med snarg, one38, superbad, och så vidare? Är det någonting som kan komma att smyga sig in i Festung Powazek?

– Kanske. Men teknologi för teknologins skull berör mig inte. Samma sak gäller konst. Uppriktigt sagt är jag dödstrött på de flesta så kallat traditionella konstupplevelser. Museer får mig att vilja kasta mig framför ett tåg.

– Vad som däremot berör mig är människor och deras berättelser. Så jag håller alltid utkik efter nya metoder att berätta dessa historier på ett kraftfullt sätt. Alltså blir jag intresserad av konst och teknologi, då de hjälper mig att berätta (eller lyssna till) historier på nya, djärva sätt...

Vad har du på gång i framtiden? Har du funderat på att göra något analogt? En bok? En tidning? En skiva?

– Böcker. Ja. Jag skulle verkligen gilla att ge ut en bok eller två. Jag har lekt med idén att sammanställa frayberättelser i antologiform en gång om året, givetvis med flera tomma sidor så att läsaren/författaren kan sätta sina egna historier på pränt.

– En annan tanke har varit att skriva en bok om webdesign, med en lite personlig prägel. Men böcker är ju mer eller mindre själva motsatsen till webbens gör-det-självkänsla och tanken på att blanda mig i bokutgivandets oldschool-värld känns egentligen ganska hotande. Så vi får se.

...och webbens framtid?

– Webben? Uppriktigt sagt hoppas jag att den kommer att fortsätta att vara precis som den är. Så länge som vanligt folk kan göra sin röst hörd för en försumbar kostnad, kommer jag att älska den. **[M]**